

Vừa rồi tôi mới tới tòa án Tokyo, Thẩm phán Yujiro Nakatani mời tôi phi công Đệ nhất Xuân Hiệp của công ty Vietnam Airlines và tôi đã “đóng vai trò quan trọng việc phân phối hàng đánh cắp” từ Nhật Bản chuyên về Việt Nam. Nhưng chúng ta đừng báo đã biết, có những phi công và tiếp viên của công ty hàng không nhà nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam bắt buộc phải đem ra khỏi nước Nhật những món hàng ăn cắp từ các cửa hàng bách hóa. Họ còn khai những người ăn cắp thu được mới tiếp đoàn có thể chắc, trong đó có những viên đang được cho đi du học ở Nhật như tôi chính phủ Nhật do dân Nhật đóng thuế. Dù luôn dân Nhật thêm sôi nổi, sau với các giám đốc mới công ty Nhật Bản bắt phải sau khi khai đã hỏi là hàng triu mà kim cho Huân Sĩ.

Tòa Tokyo cho ông Hiệp hàng án treo, vì theo lời thẩm phán Nakatani, bắt cáo chỉ đóng vai trò tùy thuộc, đã nhận làm việc của cướp trên làm việc đó. Cướp trên nào?

Trước tiên phải hỏi các cướp trên cửa ông thành viên Vietnam Airlines! Phát ngôn viên của công ty là Trần Ngọc Thành chỉ không bình luận gì cả, ông Thành báo: “Cái đó là phải có cả số, ... phải có bằng chứng!”

Bằng chứng nào? Đi tìm bằng chứng chắc không khó, nếu có ai dám đi tìm, nếu những người làm trong công ty dám khai báo đầy đủ. Nhưng chính Vietnam Airlines cũng thêm một mặt cuộc điếu tra nội bộ để tìm hiểu. Vì họ coi việc chuyên hàng ăn cắp trên máy bay của họ chỉ có vài cá nhân làm, không đáng điếu tra. Cũng như đệ nhất Cộng Sản coi vợ này hay các vợ Bùi Tiến Dũng, Huân Sĩ chỉ là những trợ giúp cá nhân thôi, không phải là vợ nên được trong đệ nhất của họ! May ông cộng đồng đệ nhất tuyên bố “chúng tham nhũng” những nên tham nhũng chỉ tiếp tục bành trướng, vì họ không bao giờ công nhận đó là ung nhọt nằm trong ruột của đệ nhất. Công nhận điếu đó thì phải chịu công khai mà xem cái ung nhọt đó ra. Nhưng không khác gì tuyên bố gì tán đệ nhất cộng sản!

Bởi vì ngay từ khi ra đời, đệ nhất Cộng Sản sống bằng sự che đậy, giấu diếm, chỉ họ dùng gọi là “bộ mặt.” Đệ nhất viên không thể nào tiết lộ những bí mật của đệ nhất cho người ngoài biết. Tất cả những việc ăn cắp phải được che đậy, để “bộ mặt.” Đệ nhất Cộng Sản từ đó đã sống trong mặt nạ bí mật.

Một thí dụ: Đâu biết đệ nhất Cộng Sản lấy tiền ở đâu mà chi tiêu? Trộm cắp mafia, mafia thành phố, mafia huyện, xã, vân vân, đều do lòng nham hiểm ngang oai phong át cả tòa nhà hành

Những mặt ám là bên chót của đường Công Sơn. Những người ví đường Công Sơn là "Viết Nam như mặt bằng đường Mafia". Nói như vậy chót của đường Mafia chót là mặt bằng đường tội ác sống bên ngoài pháp luật. Mafia có khả năng tổ chức buôn lậu, chót của bót, ăn chót, chót của chót là phót chót. Đường Mafia, ngay ở đót Sicily bên Ý là nót xuýt phát chót của hót, cũng không bao giờ có thót đóng luôn chót vai chót nhót sát bót trót mót có quyót nót đót vũ lót hót pháp; đường thót lót đóng vai quan tòa đót đót luôn hót thót luật pháp bót vót mình. Đường Công Sơn mót nhót hót đường Mafia rót nhót. Tót thót Hót Chí Minh, ông đã nói "Đót ta là mót đót của quyót nót." Nghĩa là "đót ta"

nhằm trong tay cả quân đội, công an, tòa án, luật pháp, báo chí, văn nghệ, ngân hàng, cửa hàng, vân vân, với quy định hành tẩu tẩu.

Nhưng có một điều khi nhìn các đảng cộng sản và Mafia giết nhau, đó là Quy Luật “Omerta,” có thể dịch là “bảo mật.” Luật này có nghĩa là đảng viên phải giữ bí mật nội bộ, không bao giờ được tiết lộ chuyện trong đảng cho người ngoài biết. Các đảng viên Mafia khi bắt đầu cũng không bao giờ được nói nội bộ và những chuyện riêng tư trong đảng, dù ai nói là để kết án tội hình. Điều luật này, theo ngôn ngữ cửa đảng Cộng Sản Việt Nam, còn gọi là “đoàn kết nội bộ.”

Hồ Chí Minh đã viết rằng “Đoàn kết là một truyền thống quý báu của đảng... Cần phải giữ gìn sự đoàn kết nhất trí của đảng như giữ gìn con mắt trong mắt mình.” (Hồ nhắc lại lời Hồ Chí Minh Stalin.) Các đảng viên Mafia cũng giữ con mắt trong mắt họ cần thận trọng vậy. Vì muốn giữ đoàn kết thì phải tránh không vạch ra những sai lầm của nhau, phải bao che cho nhau, không thể nào sống minh bạch công khai được.

Khi hiểu nguyên lý “Đoàn kết nội bộ,” hay Omerta thì chúng ta hiểu tại sao sau những cuộc Trung ương Đảng không nói cho ai biết là họ đã bàn bạc những chuyện gì, kết quả những ai, cãi nhau như thế nào. Gần đây một tài liệu của ông Nguyễn Trí Chung được truyền trên mạng Internet kể chuyện hai cánh Đảng Mao và Võ Văn Kiệt liên kết đánh bại Lê Khả Phiêu ra sao, dân Việt mới biết các lãnh đạo đảng tranh giành quyền lực như bên như thế nào. Trước Nguyễn Trí Chung, đã có những bài ký khác, phá vỡ nhieu mặt nạ trong bức màn bí mật che phủ đảng. Những những người bắt đầu ra ngoài nội bộ luật omerta, càng lúc nói lên những sự thật, còn những người còn dè dặt chia chác quyền lợi với nhau thì vẫn “Đoàn kết nội bộ,” như Hồ Chí Minh đã dạy.

Đảng Cộng Sản thường tự hãnh diện với quy tắc nghiêm túc, nhưng vì thế không ai chịu trách nhiệm với bất cứ hành động nào cả. Khi phê phán, tất cả được gọi là “trách nhiệm của chúng ta.” Nhà soạn kịch quá cố Lưu Quang Vũ đã viết về “Tôi và Chúng ta” để vạch ra căn bản vô trách nhiệm đó. Khi nói “chúng ta đã phạm các lỗi lầm” thì không cá nhân nào có lỗi cả. Ngày xưa “chúng ta” tất cả đều theo lệnh của vua Trung Quốc làm chết oan bao nhiêu con người, chúng ta đổ cho trời con trời đất vì tội nhân họ phí cao qua, chúng ta đã ăn cướp may mắn tri ân Mĩ kim cương công ty Dầu Nam Định, trong khi đó “chúng ta” cướp đoạt của dân cho người ngoại quốc lập sân golf, vân vân. Bây giờ ông Nguyễn Tấn Dũng tuyên bố quy tắc nghiêm túc cho Trung Quốc khai thác bột xít Tây Nguyên là một đường lối khôn ngoan của Đảng. Chẳng phải là người cộng sản mới đúng chính phủ, cũng không phải là người cộng sản mới đúng Bộ Chính Trị. Mai này, khi đoàn quân Trung Quốc “Xóa sạch Trại tị nạn đào bột xít” thành công rồi kéo nhau về, ai sẽ chịu trách nhiệm về những tàn骸 trên quê hương Việt Nam?

Tác Giả: Ngô Nhân Däng
Thứ Hai, 30 Tháng 3 Năm 2009 12:24

4 / 4